

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.563 van 14 oktober 2015
in de zaak A. 216.837/XIV-36.635**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Mieke Van den Broeck
 kantoor houdend te 1210 Brussel
 Haachtsesteenweg 55
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 1 september 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 150.278 van 31 juli 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 8 september 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest terecht dat de verzoekers zich niet dienstig kunnen beroepen op artikel 21 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging

en de verwijdering van vreemdelingen' nu zij niet het voorwerp uitmaken van een terugwijzing of uitzetting. Met de loutere bewering dat "wie een bevel om het grondgebied te verlaten krijgt, en wie een ministerieel besluit tot uitwijzing krijgt, zich in dezelfde situatie bevindt" tonen de verzoekers niet aan dat zij zich in dezelfde situatie zouden bevinden als iemand die het voorwerp uitmaakt van een ministerieel besluit tot terugwijzing of van een koninklijk besluit tot uitzetting. Zowel de terugzetting als de uitwijzing zijn slechts mogelijk in welbepaalde gevallen die niet gelijklopen met de gevallen waarin een bevel om het grondgebied te verlaten kan worden gegeven. Een schending van het gelijkheidsbeginsel vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet is dan ook niet aan de orde. Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

In het tweede middel gaan de verzoekers voorbij aan de uitgebreide motivering die de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest ontwikkelt in antwoord op de door hen aangevoerde schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955. De kritiek van verzoekers dat "het bestreden arrest [...] ten onrechte geen rekening [houdt] met het recht op privéleven van verzoekers" mist dan ook feitelijke grondslag. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 400 euro, elk voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op veertien oktober tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams